AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

omnino diuinitus ee dictum negent. Nam nullum existimo ee mortalium.
qui cum ea sic ducta s mellexerit. ac assummo ac uero do animas sceis ducta ee
credidit. non eis credat. aut consentat. siue id etiam ore fateatur. siue aliquo
uitio fateri erubescat aut metuat. ut ac pueritia simillima insanie id quod tal
sum ee nouit aut credit. conti id quod uerum ee nouit aut credit etiam contenti
osissime defendere molitur. Qd g inconfessione ac afflictione tenet omnis ecclia di uiui.
xpm decelo esse uenturii ad iuuos ac mortuos iudicandos. hic diuini iudicii
ultimum die diem dicimus. id e nouissimum tempus. Nam quot dies iudicii
hoc tendatur incertum e. si scripturarum more scae diem poni solere pro
tempore nemo qui illas litteras qm libet negligent legerit nesciet.
I deo autem cum diem iudicii dicimus. addimus ultimum uel nouissimum.
qua e nunc iudicat. ac ab humani generis initio iudicauit. dimittens homines
de paradyso ac deligno uite separans primos homines peccati maligni perpetratores.
immo etiam qm anglis peccantib nonpepercit. quae preceps homines a se ipso
subuersis inuidendo subuertit. procul dubio iudicauit. nec sine illius alto iusto
q iudicio. ac in hoc aerio celo ac interris demonum ac hominum miserrima e
uita. erroribus ac erumnis plenissima. Verum ac si nemo peccasse. non sine
bono rectoq iudicio uniuersam rationale creaturam pseuerantissime sibi
suo dno cohereentem interna beatitudine retineret. Iudicat e nonsolum
uniuersaliter de genere demonum atq hominum. ut miseri sint propter primo
merita peccatorum. si ac desingulae opibus propriis quae gerunt arbitrio uolun
tatis. Nam ac demones ne torqueantur precantur. nec utq iniuste. t paretur
ei ut prosint quiq improbitate torquent. ac homines plerumq apte semp
occulte luunt prosunt factis diuinis penas. siue in hac uita. siue p mortem.
qm uis nullus demonum aut hominum agat inique. nisi diuino codeq iustissi
mo iudicio permittatur. Sic enim ait apls. non est iniquitas apud dm. ac sic
Nalibi ipse dicit. inscrutabilia sunt iudicia ei. ac inuestigabiles uie eius.
Nos igitur in hoc libro de illis primis. nec de istis medius di iudicis. si de ipso
nouissimo quantum ipse tribuerit disputabo. qm ipse xpe de celo uenturus e
uiuos ac mortuos iudicaturus. Iste quippe dies iudicii proprie iam uocat. eo
qd nullus ibi erit impiae querelae locus. cur iniust ille sit felix. ac cur ille
iustus infelix. Omnium namq tunc in n bonae uita ac plena felicitas. ac
omnium non nisi malae digna ac summa infelicitas apparebit. Hunc autem
ac mala aequo animo ferre discimus quae patiuntur ac boni. bona non magni
pendere quae adipiscuntur ac mali. ac pho ac in his rebus in quib non ap
paret diuina iustitia. salutaris e diuina doctrina. Hesciam enim
quo iudicio di bonus ille sit pauper. malus ille sit diues. iste gaudeat.
quae prosunt pditus moribus cruciari debuisse meritis arbitram. existetur

qmuis nullus bonum agat recte n diuino auxilio adiuuet.